

Verlangen naar hernieuwde reformatie in Duitsland

Gummersbach. Beeld Wikimedia

GUMMERSBACH. Verlangen naar een hernieuwde reformatie in Duitsland – dat vormde de rode draad tijdens de eerste ontmoetingsdag van de Reformations Gesellschaft Heidelberg, zaterdag in het Duitse Gummersbach.

In de diverse bijdragen kwam iets naar voren van een hartelijke betrokkenheid op het geheel van het Duitse volk en een diep verlangen dat de kracht van de Reformatie zich opnieuw zou bewijzen. Dit verlangen gaat gepaard met een grote missionaire bewogenheid. Zo vertelde Niko Derksen over zijn jonge jaren in Siberië en het evangelisatiewerk dat thans wordt verricht onder moslims en vluchtelingen op Sicilië. Het zijn aanwijzingen voor een brede blik op de totaliteit van Gods Koninkrijk.

De Duitse stichting Reformations Gesellschaft Heidelberg is ontstaan uit het werk van de Nederlandse stichting Vrienden van Heidelberg en Dordrecht. Laatstgenoemde stichting stelt vooral puriteinse lectuur in het Duits beschikbaar; het verlangen ontstond om met een Duitse stichting de belangen voor de reformatorische theologie in ons buurland nog beter te kunnen behartigen.

Vanuit de wijde omgeving –Nederland en Duitsland– waren er zo'n honderd gasten aanwezig. Marius Timmermans sprak als voorzitter een welkomstwoord uit. Vervolgens kwamen er vijf sola's uit de Reformatie aan de orde: sola fide, sola scriptura, solus Christus, sola gratia en soli Deo gloria. Het eerste thema werd behandeld door de Duitse theoloog dr. Bernhard Kaiser, die onderstreepte dat geloof niet vereenzelvigd kan worden met onze prestaties of ervaringen. Geloven betekent wel dat we in ons hart hetzelfde zeggen als Gods wet en als Gods Evangelie.

Evangelist Dieter Borchmann uit Berlijn signaleerde een kerkelijke geringachting van de Schrift. Voor de Nederlandse luisteraars viel het op hoezeer het geding met Rome voluit

aanwezig was in deze en andere Duitse toespraken. Overigens legde hij ook de vinger bij moderne vormen van theologie waarin onze uitlegmethode bepalend wordt voor de inhoud van de Schrift.

De hersteld hervormde predikant P. den Ouden behandelde vanuit John Owens boek over de heerlijkheid van Christus het derde thema. Gelovigen zien de heerlijkheid van Christus, omdat alle glorie van God alleen in Christus kenbaar wordt. Zij zien ook heerlijkheid in de ontluistering van Gods Zoon. Wie hier geen heerlijkheid in ziet, kent Christus blijkbaar niet. Als keerzijde hiervan ziet het geloof ook de heerlijkheid van Christus' verhoging. Nu is dit zien op de wijze van het geloof, maar straks zal het een direct zien zijn waarbij we Owen niet meer nodig hebben en zelfs de Bijbel niet.

Prof. dr. W. van Vlastuin, verbonden aan het Hersteld Hervormd Seminarium, besprak het genadekarakter van het heil vanuit het conflict tussen Luther en Erasmus. Erasmus startte in een bepaalde vrijheid van de zondaar, maar kwam nooit boven gebondenheid uit, terwijl Luther inzette met de gebondenheid van de zondaar, maar eindigde in de vrijheid van de Geest waardoor we roemen in Gods oneindige genade.

Mevr. M. A. Mijnders-van Woerden (94) vertelde dat ze al als kind de kracht van het gebed leerde kennen. Dat mocht ze later in Afrika aan bange kinderen doorgeven, opdat ook zij hun hoop op de Heere Jezus zouden stellen. Ook functioneerde het in haar werk in China en onder de indianen, terwijl ze nu een gebedslast voelt om te bidden voor een reformatie in Duitsland.

Tijdens de conferentie was er het besef dat er in Duitsland in tal van gemeenten belangstelling is voor een Bijbelgetrouwe boodschap en dat er verschillende initiatieven bestaan om de gereformeerde theologie en de Bijbel onder de aandacht van de Duitsers te brengen. In het besef dat een handvol koren op de hoogte van de bergen voor onze God voldoende is om de cederbomen van de Libanon te laten ruisen, keerden we met verwachting huiswaarts.

Autor: Prof. Dr. W. van Vlastuin

Quelle: Reformatorisch Dagblatt vom 06.06.2016 www.refdag.nl